Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1923, č. 239, kterým se prodlužuje platnost předpisů §§ 13, 16, 17 a 18 nařízení vlády ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém na rok 1924.

(Vyhlášeno v částce 116 Sb. z. a n. dne 27. prosince 1923.)

Vládní nařízení ze dne 14. prosince 1923, č. 240, o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle odst. 2. článku III. zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1. — Platnost zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení, prodloužená vládním nařízením ze dne 27. června 1923, č. 134 Sb. z. a n., se dále prodlužuje do 30. června 1924.

§ 2. — (1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 116 Sb. z. a n. dne 27. prosince 1923.)

Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 248, jímž se mění některá ustanovení, případně prodlužuje působnost některých právních předpisů o nemocenském pojištění dělníků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Odstavec 1. § 4 zákona ze dne 30. března 1888, číslo 33 ř. z., ve znění článku I. zákona ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., jehož působnost byla rozšířena na obvod Slovenska § 1 vládního nařízení ze dne 23. září 1919, číslo 516 Sb. z. a n., a na území Podkarpatské Rusi § 1 vládního nařízení ze dne 21. ledna 1921, čís. 26 Sb. z. a n., se mění s platností ode dne 1. ledna 1924 takto:

»Zaměstnavatelem podle tohoto zákona je osoba, na jejíž účet se vykonávají práce neb služby, uvedené v § 1, odst. 1., tohoto zákona.«

Článek II.

(1) Pojistné povinnosti podle článku I. jest v příčině pomocnic v domácnosti zaměstnaných v obvodu Velké Prahy učiněno zadost, jsou-li členkami Zajišťovací pokladny pracovnic v domácnosti, zapsané pokladny pomocné v Praze, pokud členství jejich nastalo nejpozději dne 31. prosince 1923, předpokládajíc, že Zajišťovací pokladna poskytovati bude ode dne 1. ledna 1924 dávky stanovené zákonnými předpisy o nemocenském pojištění jakožto povinné dávky.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce neplatí však pro pomocnice v domácnosti, jež se nestaly členy Zajišťovací pokladny pracovnic v domácnosti, zapsané pokladny pomocné v Praze, do 31. prosince 1923, dále

pro pomocnice v domácnosti, které vystoupily po 31. prosinci 1923 od zaměstnavatele, v jehož službách byly dne 31. prosince 1923, a vůbec pro pomocnice v domácnosti, zaměstnané mimo obvod Velké Prahy.

Článek III.

Působnost zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n., se změnami, stanovenými zákonem ze dne 22. prosince 1921, č. 489 Sb. z. a n., a tímto zákonem prodlužuje se od 1. ledna 1924 až do doby, kdy nabudou účinnosti předpisy o nemocenském pojištění v rámci osnovy o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

Článek IV.

(1) Předpisy § 21 prozatímního čeledního řádu pro hlavní město Prahu (zákon ze dne 21. srpna 1857, čís. 42 zemského zákoníku pro Čechy), § 20 čeledního řádu pro Čechy (zákon ze dne 7. dubna 1866, číslo 11 zemského zákoníku pro Čechy), § 21 čeledního řádu pro Moravu (zákon ze dne 2. května 1886, č. 53 zemského zákoníku pro Moravu) a § 20 čeledního řádu pro Slezsko (zákon ze dne 25. března 1867, čís. 12 zemského zákoníku pro Slezsko) ve znění § 7 zákona ze dne 22. září 1899, čís. 59 zemského zákoníku pro Slezsko, pokud stanoví povinnost zaměstnavatele postarati se o ošetřování a léčbu onemocnělých osob služebných (čeledi), se zrušují s platností ode dne 1. ledna 1924.

(2) Rovněž se zrušují pro Slovensko a Podkarpatskou Rus předpisy § 5 zákonného čl. XXI. z roku 1898 o úhradě nákladů veřejného ošetřování nemocenského a § 28 zákonného čl. XLV. z roku 1907, o úpravě právních poměrů mezi zemědělcem a zemědělskou čeledí, pokud stanoví povinnost zaměstnavatele postarati se o ošetřování a léčbu onemocnělých osob služebných (čeledi), a to s platností ode dne 1. ledna 1924.

Článek V.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedení jeho ukládá se ministru sociální péče.

(Vyhlášen v částce 121 Sb. z. a n., dne 31. prosince 1923.)

Vládní nařízení ze dne 29. prosince 1923, č. 249, jímž se prodlužuje působnost některých právních předpisů o nemocenském pojištění na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. VIII. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení zákonů o pojištění dělníků pro případ nemoci, jehož působnost byla prodloužena zákonem ze dne 21. prosince 1923, č. 248 Sb. z. a n.

Článek I.

Působnost vládního nařízení ze dne 21. ledna 1921, č. 26 Sb. z. a n., kterým se upravují předpisy o nemocenském pojištění na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, se změnami stanovenými v § 2 vládního nařízení ze dne 27. ledna 1922, č. 20 Sb. z. a n., prodlužuje se na dobu působnosti zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 248 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení, případně prodlužuje působnost některých právních předpisů o nemocenském pojištění dělníků.

Článek VI.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924 a provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče.

(Vyhlášeno v částce 121 Sb. z. a n. dne 31 prosince 1923.)

Péče o válečné poškozence.

Vládní nařízení ze dne 20. prosince 1923, č. 243, kterým se prodlužuje platnost ustanovení o složení zemských odvolacích komisí pro válečné poškozence.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 3., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

§ 1. — Ustanovení § 7, odst. 1., vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozenců, týkajícího se složení Zemské odvolací komise pro válečné poškozence, zřízené u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, platí do 31. prosince 1924.

§ 2. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924. Provésti je se ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry vnitra, financí, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Vyhlášeno v částce 117 Sb. z. a n. dne 29. prosince 1923.)

Sommaire.

Sociální revue V., N° 1.

Gustav Habrman 1864 24./I. 1924.

Projet de loi sur les assurances sociales en République Tchécoslovaque, par le Dr. Léon Winter.

Les questions d'organisation et d'administration dans le mouvement syndical britanique, par François Modráček.

L'idée de l'équité dans l'organisation économique, par le Dr. Joseph Macek.

La journée de huit heures et la situation internationale, par le Dr. Eugène Štern.

Considérations générales sur le salaire familial, par le Dr. J. Janko.

La Ve Conférence internationale du Travail, par Ing. B. Pokorný.

La question de l'occupation des invalides à la Conférence des experts de Genève en 1923, par le Dr. Vl. Procházka.

Législaion ouvrière et de politique sociale à l'Etranger: Aperçu sommaire de la législation de politique sociale de la Belgique depuis 1919 à 1922. Par le Dr. Jos. Kotek.

Situation des études de sciences sociales en République Tchécoslovaque.

Décisions de la Cour administrative Suprême.